

Under Nr. 141 bestemmes det, at der aarlig saavel for Rigsdagen som for Toldraadet skal forelægges en Oversigt over de Resolutioner, der have været af mere almindelig Betydning. Derved bliver det muligt for Lovgivningsmagten i større Omfang at følge med Toldadministrationens Virksomhed paa dette Omraade.

Toldraadet er væsentligt det samme som det, der en Gang har været vedtaget her i Folketinget. Jeg skal med Hensyn til dette bemærke, at naar der nævnes som Repræsentanter for særlige Virksomheder 6: 2 for Handel og Skibsfart, 2 for Haandværk og Industri og 2 for Landbruget, har der i Fællesudvalget været almindelig Enighed om, at blandt de 6, Finansministeren kan vælge frit, uden at de behøve særlig at være Repræsentanter for nogen Næringsvirksomhed, ønskede vi i meget høj Grad, at der altid maatte findes en Repræsentant for Fiskeriet, idet dette paa mange Maader er saa stærkt interesseret i Toldforhold, at det altid bør have en særlig Repræsentant for sine Interesser. Jeg tror i øvrigt, at Toldraadet vil blive et nyttigt Mellemlid mellem Lovgivningsmagten og Administrationen og et Middel til herfra bedre at følge Udviklingen, et Middel ogsaa til Forberedelse af delvise Toldreformer, som vi hidtil aldrig have kunnet faa, hvor haardt de end have været paakrævede, men som vi nu, efter at hele Grundlaget for Toldlovgivningen er blevet rationelt og rimeligt, forhaabentlig i Fremtiden skulde kunne naa. — Nr. 143 angaar blot en Ændring af „Sted“ til „Land“.

Under Nr. 144 er der indsat en Paragraf, hvorefter Loven træder i Kraft den 1. Januar 1909 og kommer til Anvendelse ogsaa for alle saadanne Varer, der ved dens Ikrafttræden ere i Behold paa Kredit- eller Transitoplæg. For Drikkevarers og for Tobak og Tobaksurrogaters Vedkommende — altsaa de to Finansartikler, for hvilke der er den største Forhøjelse — kan dog Loven ved kgl. Resolution træde i Kraft før fornævnte Tidspunkt. Det er let at se, at denne Bestemmelse er indsat, fordi Staten ellers vilde gaa Glip af en meget stor, en altsor stor Del af den Merindtægt, den skulde have ved Forhøjelsen. Endelig er der her en vigtig Bestemmelse om, at en Revision af den nærværende Lov bliver ved et af Regeringen fremsat Lovforslag at forelægge Rigsdagen i Oktober 1916. Vi have jo her i Landet nu gennem en Menneskealder vænnet os til at betragte en Toldlov som bestemt til at vare næsten en Evighed. Det er en Betragtning, vi

absolut ville slaa en Pæl igennem ved denne Revisionsbestemmelse. Thi dermed siges, at vel skal Industrien have en Frist af et vist Aaremaal for at kunne arbejde og sætte sig ind i de ny Forhold, men Toldloven skal med passende Mellemlid ændres efter Tidens Krav. Derfor indsætte vi en Bestemmelse, som nødvendiggør, at Regeringen fremlægger Forslag til en Toldrevision, naar et vist Aaremaal er gaaet. Det drejer sig altsaa om 7—8 Aar, saa staaer en Toldrevision for Døren. Men denne Bestemmelse har ogsaa været af Betydning for os, fordi vi i det Toldlovsforslag, vi her forelægge, paa ingen Maade have naaet alt det, vi kunde ønske. Paa mange Punkter have vi for at naa et Resultat maattet give Afkald selv paa rimelige Ønsker. Men vi fastholde naturligvis vore principielle Standpunkter og forbeholde os atter at fremsætte dem, naar den Tid, den overskuelige Tid kommer, hvor Toldloven paa ny skal forelægges for Rigsdagen.

Jeg skal nu gaa over til nogle almindeligere Betragtninger angaaende det her foreliggende Toldlovsforslag. Toldlovens finansielle Hovedresultat er, naar Forhøjelserne trækkes fra Nedsættelserne, en samlet Nedgang i Toldindtægten af 7,800,000 Kr., d. e. godt 22 pCt. af hele den nuværende Toldindtægt, som saaledes bortfalder. Sammenlignet med det oprindelige Regeringsforslag bliver Nedgangen ganske vist ca. 700,000 Kr. mindre, men det har sin Forklaring deri, at Arveafgiften og Spiritusafgiften giver straks 1,700,000 Kr. og selv efter 4 Aars Forløb 1 Mill. Kr. mindre end oprindelig anslaaet. Derfor har der saa maattet søges Dækning paa Toldlovens finansielle Sæter, i hvert Fald delvis Dækning. Men det samlede Resultat bliver dog for saa vidt bedre end efter det oprindelige Forslag, som den udækkede Nedgang i Indtægter i samtlige disse Love bliver 2½ Mill. Kr., medens den efter Regeringens oprindelige Forslag kun var ca. 2 Mill. Kr.

Jeg skal rekapitulere, hvilke de vigtigste Nedsættelser blive i Forhold til den bestaaende Toldlov paa de store almindelige Forbrugsartikler. Det er 2,020,000 Kr. paa Petroleum, der bortfalde fuldstændig; det er 922,000 Kr. paa Kaffe og Kaffesurrogater; det er 686,000 Kr. paa Ris og Sago, som nedsættes fra 8½ til 2 Øre pr. kg; det er 478,000 Kr. paa Salttolden, der i det væsentlige helt bortfalder, og 67,000 Kr. paa saltet og røget Fisk, der helt bortfalder. Tolden paa Kul nedsættes straks med 1,408,000 Kr., og efter 4 Aar